

чистъ духъ, та извика (24) и казваше: Оста-
ви ни! ^иЩо имашъ ти съ насъ, Исусе На-
зарянине? дошелъ си да ни погубяшъ ли?
Познавамъ тя кой си, Святий Божий. (25) И
запрѣти му Исусъ, и рече: Млъкни, и
излѣзъ изъ него. (26) И нечистиятъ духъ,
когато го покъсна, извика съ голѣмъ гласъ и
излѣзе изъ него. (27) И всички се смаяха,
щото разискаваха помежду си и думаха: Що
е това? Кое е това ново учение, щото съ
власть поведѣва и на нечистиятъ духове, и
послушаватъ го? (28) И расчу се слухътъ
неговъ наскоро по всичката околностъ на
Галилея.

(29) И щомъ излѣзоха изъ съборището,
дойдоха съ Якова и Иоанна въ къщата на
Симона и Андрея. (30) А тъщата Симона
дѣвже оцачана; и тутакси му казватъ за
нея. (31) И пристали та я дигна, като я
хвана за рѣката; и на чистъ я остави ог-
нищата; и слугувахе имъ. (32) И когато се
свечери, когато залязе слънцето, доведоха
му всичкиятъ когото бѣха зли, и беснуемитъ.
(33) И всичкиятъ градъ се бѣ събралъ
прѣдъ вратата. (34) И изцѣли мнозина ко-
ито бѣха зли отъ разни болести, и много
бѣсове испадна, и мнозина оставяше бѣсовѣтъ да
говорятъ, понеже го познаваха че е Хри-
стосъ.

(35) И съутринята много рано станъ та
излѣзе, и отиде въ пусто мѣсто, и тамъ се
молѣше. (36) И оттичаха слѣдъ него Симонъ
и когото бѣха съ него. (37) И като го на-
мѣриха, казватъ му: Всички тебе търсятъ.
(38) И казва имъ: Да идемъ въ близкитъ
паланки да проповѣдаемъ и тамъ; защото
смысълъ на това излѣзъ. (39) И той проповѣ-
дваше по съборищата имъ по всички Га-
лилея, и испаждаше бѣсовѣтъ.

(40) И бидеа при него единъ прокаженъ та
му се молѣше, и колѣничеше прѣдъ него, и
казваше му: Ако искашъ, можешъ да ми очи-
стишъ. (41) А Исусъ се смили, и прострѣ
рака та се допрѣ до него, и казва му: Искамъ:

очистенъ бди. (42) И като изрече туй, ту-
такси се махна отъ него проказата, и се о-
чисти. (43) И като му запрѣти строго, тоъ
часть го отпрати, (44) и казва му: Гле-
дай никому нищо да не кажешъ; но иди,
покажи себе си на свѣщенника, и принеси
за очищението си това което е Моисей по-
ведѣлъ, за свидѣтелство тѣмъ. (45) А той
щомъ излѣзе навън да проповѣда много и
да разнося словото, така щото Исусъ не
можеше вече да влѣзе явно въ нѣкой градъ,
но вънъ въпусти мѣста бѣ; и идиша при
него отъ всякъ дѣ.

ГЛАВА 2.

И слѣдъ нѣколко дни излѣзе пакъ въ Ка-
пернаумъ; и чу се че е въ една къща. (2) И
тутакси се събраха мнозина, така щото не
ги побираше вече нито прѣдъ вратата мно-
стото; и говорѣше имъ словото. (3) И иди-
вать при него та му доносѣтъ едного раз-
слабена, носена отъ четирима. (4) И като не
можаха да приближатъ до него поради на-
родътъ, раскрыха покривътъ дѣто бѣше и го
разбѣха, та спуснаха одрътъ на който дѣ-
жеше разслабениятъ. (5) А Исусъ видѣ вѣ-
рата имъ, и казва на разслабениятъ: Синоу,
прощаватъ ти се грѣховетъ ти. (6) А имаше
нѣкои отъ книжниците тамъ които сѣдѣха и
размисляваха въ сърдцата си: (7) Що гово-
ри този така хули? Кой може да прощава
грѣхове освѣн едного Бога? (8) И тутакси,
като позна Исусъ съ духътъ си че така
размисляваха въ себе си, рече имъ: Защо
мислите това въ сърдцата си? (9) Кое е по-
лесно, да режъ разслабену: Прощаватъ ти
се грѣховетъ ли, или да режъ: Стани, и
земи одрътъ си, и ходи? (10) Но за да по-
знаете че власть има Синъ Человѣчески на
земата да прощава грѣхове, (казва на раз-
слабениятъ:) (11) Тебѣ казвамъ: Стани, и
земи одрътъ си, и иди у дома си. (12) И
станъ тутакси, и като дигна одрътъ си из-

мат. 8; 29.
ст. 34.

гл. 9; 20.

мат. 8; 14. Лука
4; 38.

мат. 8; 16. Лука
4; 40.

мат. 8; 12. Лука
4; 41. Вж. дѣян.

16; 17, 18.

мат. 8; 14. Лука
4; 42.

мат. 8; 16. Лука
4; 43.

мат. 8; 16. Лука
4; 44.

мат. 4; 23. Лука
4; 44.

мат. 8; 2. Лука
5; 12.

мат. 14; 3, 4, 10. Лука
5; 14.

мат. 5; 15. Лука
5; 16.

мат. 2; 13. Лука
4; 44.

мат. 9; 1. Лука
5; 18.

мат. 14; 4. Лука
43; 25.

мат. 9; 4. Лука
5; 5.

мат. 9; 5. Лука
5; 6.